

MIESZKA (1) *sb f*

e jasne; a prawdopodobnie jasne (tak w -ka).

sg [N mieszka.] ◇ D mieszce.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Zamieszanie, spór: Z strony owégo łłowá, miełce: mym zdániém, lepieyby było mieyłce, ad differentiam miełce JanNKar F3v.

[mieszka między kim: Ale ossvkny thkaney bila yest myeska myedzi gymy, bo kasdi chczial rosdzielicz ya. SprChęd 89; A tako, gdi gi [= Jezusa] ony [= Jozef i Nikodem] pogrzeszcz chczely, onagi [= Maryja] ksobie cziognela, a tako byla gest miedzi gimy myeska myłosciwa. SprChęd 108, 16.]

MM